

wystawy czasowe

TANIEC ŻYCIA | TANIEC ŚMIERCI

8 października 2021 – 31 stycznia 2022

Zapraszamy na wernisaż wystawy 8 października o godz. 18 |
Ratusz, ul. Rynek Kościuszki 10

Obraz wotywny J.K. Branickiego "Ukrzyżowanie" w klasztorze Dominikanów w Krakowie, 60 x 70, olej na blasze, XVIII w.,

Fragment ornatu ufundowanego przez Barbarę z Szembeków, drugą żonę Jana Klemensa Branickiego do kościoła Dominikanów w Choroszczy, Archiwum i Muzeum Archidiecezjalne w Białymstoku

Rzeźba Gryf, XVIII w., kościół św. Piotra i Pawła w Krakowie
Od śmierci przedstawiciela rodu Branickich herbu Gryf, Jana Klemensa Branickiego, minęło 250 lat. Jest to pretekst, a zarazem bardzo dobra okoliczność do ekspozycji niepokazywanych wcześniej pamiątek, dokumentów oraz zabytków archeologicznych związanych z Hetmanem.

ŻYCIE | Jan Klemens Branicki, jeden z najzamożniejszych ówczesnie magnatów i fundator miasta Białegostoku, prowadził aktywną działalność w wielu dziedzinach. Dzięki swojej pozycji oraz koneksjom rodzinnym był związany z najważniejszymi postaciami ówczesnej Polski i Europy, artystami i politykami. Izabela Branicka z Poniatowskich, żona Hetmana, siostra ostatniego króla Polski, angażowała się nie tylko w życie miasta, ale i politykę kraju.

Historia Hetmana, jaką znamy, pomogła kuratorce zbudować wystawę **Taniec życia | Taniec śmierci**. Wystawa podkreśla najważniejsze wartości baroku, a za tym wartości sarmaty, jakim niewątpliwie był Jan Klemens Branicki.

ŚMIERĆ | Śmierć, codzienna towarzyszka życia obywateli nowożytnego społeczeństwa polskiego, stała się jedną z ważniejszych idei sarmackiego „kosmosu”.

Sama ekspozycja może być odbierana na wielu płaszczyznach i skłaniać do osobistej refleksji. Jej dwie zasadnicze części to ŻYCIE i ŚMIERĆ. Ten prosty podział jest dość wymowny, bo to właśnie ŻYCIE i ŚMIERĆ razem trwają, wirują obok siebie w „tańcu”. Tworząc to zestawienie, chcemy pokazać, że ludzie baroku żyli ze świadomością przemijania. Śmierć „towarzyszyła” im na co dzień, zajmując istotne miejsce w kulturowym systemie wartości. A najbardziej wymowny w tym kontekście jest *danse macabre*, topos wyrażający uniwersalność śmierci, wobec której wszyscy jesteśmy równi.

Zabytki pochodzą ze zbiorów:

Muzeum Podlaskiego w Białymstoku

Muzeum Okręgowego w Rzeszowie

Muzeum Okręgowego w Toruniu

Muzeum Archidiecezjalnego w Białymstoku

Muzeum Diecezjalnego w Drohiczyń

Muzeum Diecezjalnego w Siedlcach

Archiwum Ojców Karmelitów na Piasku w Krakowie

Klasztoru Ojców Dominikanów w Krakowie

Klasztoru Znalezienia Krzyża Świętego Zakonu Braci Mniejszych

Konwentalnych w Kalwarii Paławskiej

Parafii i Kościoła Rzymskokatolickiego pw. Św. Jana Chrzciciela

i Św. Szczepana Męczennika w Choroszczy

Parafii i kościoła Trójcy Przenajświętszej w Tykocinie

Parafii i kościoła Wszystkich Świętych w Krakowie

Kolekcjonera Bogdana Steinhoffa z Tarnowa

Rodziny Sękowskich

Patronat medialny:

Wystawa pod Honorowym Patronatem Marszałka Województwa Podlaskiego Artura Kosickiego

Patronat medialny:

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu

Ministerstwo
Kultury
Dziedzictwa
Narodowego
i Sportu.

Fotorelacja z wernisazu:

MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL FOTOGRAFII BIAŁYSTOK INTERPHOTO – EDYCJA 2021 – Poezja Codzienności. Fotografia Powojennej Awangardy Czeskiej

Tendencje w fotografii artystycznej lat sześćdziesiątych w Czechach – Grupa DOF0; Studio Fotografii Liberec; surrealizm,

strukturalizm, konkretyzm i sztuka optyczna.

Wernisaż sobota 25 września 2021 r., godz. 18.00, Ratusz w Białymstoku.

Hajn Jan, Don Quijote (Jezdec), z cyklu Still Life, (1963)

Hajn Jan Mats, from the Still Life series, (1960)

Kolařova´Běla Gray phonograph, (1962)

Medkova´Emila Two heads II, (1960)

Prěček Ivo Menhir, (1966)

Medkova´Emila Two heads I, (1960)

Kytka Rupert untitled d, (1960)

Kytka Rupert, untitled T, (1960)

Jedną z pierwszych powojennych grup fotograficznych w dawnej Czechosłowacji była Grupa DOFO, działająca na przestrzeni lat 1958-1975 w Ołomuńcu. Grupa stosowała wiele przedwojennych technik eksperymentalnych a jej członkowie wyrażali swoje subiektywne odczucia poprzez ekspresyjne, strukturalne obrazy. Wpływ twórczości tego kolektywu, przekroczył granice kraju i odcisnął piętno na europejskiej scenie artystycznej. Na wystawie eksponowane będą również dzieła poprzedników i przyjaciół grupy DOFO.

Prezentowani artyści: Emila Medkova, Vilem Reichman, Ladislav Postupa, Antonín Gribovský, Jan Hajn, Rupert Kytka, Jaromír Kohoutek, Ivo Preček i inni.

Kurator: dr. Štěpánka Bieleszová

Štěpánka Bieleszová (ur.1971) ukończyła wydział Historii Sztuki na Uniwersytecie Pałackim w Ołomuńcu. Od 1995 roku

pracuje w Muzeum Sztuki w Ołomuńcu jako kuratorka wystaw. Od 2007 roku, jako kuratorka jest również odpowiedzialna za kolekcję fotografii. Od 25 lat pełni funkcję głównej kuratorki w Muzeum Sztuki w Ołomuńcu.

Współuczestniczyła w publikacji monogramu poświęconego czeskim fotografom tj. Miloslav Stibor (2007), Jaroslav Vávra (2011), Vladimír Birgus (2014), Milena Valušková (2017), Jindřich Štreit (2016). Jest także autorką dzieła *Civilizované iluze (Cywilizowane iluzje)*, w której dzieli się eksperckim spojrzeniem na kolekcję fotografii Muzeum Sztuki w Ołomuńcu, ukazując rozwój czeskiej fotografii od XIX do XXI wieku. Przy współpracy z Vladimírem Biergusem opracowała obcojęzyczne kompendium czeskiej fotografii *Na pierwszy rzut oka : wybór z czeskiej fotografii XX i XXI wieku, 2016* i *Czech republic : a century of avant-garde and off-guard photography (2016)*.

Jej działania zawodowe poświęcone są sztuce Europy Centralnej po roku 1945, w szczególności sztuce polskiej, węgierskiej i słowackiej. Od samego początku towarzyszy idei Forum Europy Środkowej w Ołomuńcu. Jest autorką wielu publikacji i wystaw:

<http://www.itf.cz/index.php?clanek=42>

Fotografie z kolekcji Muzeum Sztuki Współczesnej w Ołomuńcu

